

ἄλλ' ἀγέλαστος ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος 200
 ἦστο πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρὸς,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ χλεύης μιν Ἰάμβη κεδνὰ ἰδυῖα
 πολλὰ παρασκώπτουσ' ἐτρέψατο πότνια ἀγνήν
 μειδῆσαι γελάσαι τε καὶ ἴλαον σχεῖν θυμόν·
 ἦ δὴ οἱ καὶ ἔπειτα μεθύστερον εὐαδεν ὄργαις. 205
 τῇ δὲ δέπας Μετάνειρα δίδου μελιηδέος οἴνου
 πλήσασ', ἦ δ' ἀνένευσ'· οὐ γὰρ θεμιτόν οἱ ἔφασκε
 πίνειν οἶνον ἐρυθρόν, ἄνωγε δ' ἄρ' ἄλφι καὶ ὕδωρ
 δοῦναι μίξασαν πιέμεν γλήχωνι τερείνῃ.
 ἦ δὲ κυκεῶ τεύξασα θεῶ πόρεν ὡς ἐκέλευε· 210
 δέξατο μὰν ὀσίης ἔνεκεν πολυπότνια Δηῶ.
 Τῆσι δὲ μύθων ἦρχεν εὐζωνος Μετάνειρα·
 Χαῖρε γύναι, ἐπεὶ οὐ σε κακῶν ἄπ' ἔολπα τοκῆων
 ἔμμεναι ἄλλ' ἀγαθῶν· ἐπὶ τοι πρέπει ὄμμασιν αἰδῶς
 καὶ χάρις, ὡς εἶ πέρ τε θεμιστοπόλων βασιλῆων. 215
 ἀλλὰ θεῶν μὲν δῶρα καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκη
 τέτλαμεν ἄνθρωποι· ἐπὶ γὰρ ζυγὸς αὐχένι κεῖται.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἴκεο δεῦρο, παρέσσεται ὅσσα τ' ἐμοί περ.
 παῖδα δὲ μοι τρέφε τόνδε, τὸν ὀψίγονον καὶ ἄελπτον
 ὦπασαν ἀθάνατοι, πολυάρητος δὲ μοί ἐστιν. 220
 εἰ τὸν γε θρέψαιο καὶ ἠβης μέτρον ἴκοιτο,
 ἦ ῥά κέ τις σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
 ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίην.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν εὐστέφανος Δημήτηρ·
 καὶ σὺ γύναι μάλα χαῖρε, θεοὶ δὲ τοι ἐσθλὰ πόροισιν. 225
 παῖδα δὲ τοι πρόφρων ὑποδέξομαι ὡς με κελεύεις·
 θρέψω, κοῦ μιν ἔολπα κακοφραδίησι τιθήνης
 οὔτ' ἄρ' ἐπηλυσίη δηλήσεται οὔθ' ὑποτάμνον·
 οἶδα γὰρ ἀντίτομον μέγα φέρτερον ὑλοτόμοιο,
 οἶδα δ' ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἐσθλὸν ἐρυσμόν. 230
 ὣς ἄρα φωνήσασα θυώδει δέξατο κόλπῳ
 χερσὶν τ' ἀθανάτησι· γεγήθει δὲ φρένα μήτηρ.
 ὡς ἠ μὲν Κελεοῖο δαίφρονος ἀγλαὸν υἱὸν
 Δημοφῶνθ', ὃν ἔτικτεν εὐζωνος Μετάνειρα,
 ἔτρεφεν ἐν μεγάροις· ὁ δ' ἀέξετο δαίμονι Ἴσος 235
 οὔτ' οὔν σῖτον ἔδων, οὐ θησάμενος· Δημήτηρ
 χρίσκ' ἀμβροσίη ὡς εἰ θεοῦ ἐκγεγαῶτα,